

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravništvo in ekspeditelja v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemži nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 178.

V Ljubljani, v ponedeljek 6. avgusta 1894.

Letnik XXII.

Zbor družbe sv. Cirila in Metoda.

Družba sv. Cirila in Metoda zbrala si je letos lepo dolensko stran za svoj redni občni zbor. Novo Mesto bode jutri pozdravljalo skupščinarje, ki se bodo gotovo v obilnem številu zbrali v posvete v dolenski metropoli.

To priliko mi porabimo, da iskreno pozdravimo vdeležence velike skupščine ter da Slovencem družbo sv. Cirila in Metoda priporočamo v blagohotno vsestransko podporo.

Ako kedo, v nevarnosti je za svoj obstanek gotovo naša mladina v zlasti po obmejnih krajih slovenske zemlje, kjer jo silijo, da obiskuje tuje šole, v katerih se uči — v tujem jeziku in se navzame tujega duha. Vsako leto lahko rečemo, da se tem potom brez šuma odtuji našemu narodu na stotine slovenskih otrok.

Borbe Slovencev v Trstu in Gorici za slovenske ljudske šole tudi to leto niso donesle povoljnega uspeha. Zagrizenosti in krivičnosti Italijanov v mestnih zastopih se je posrečilo to perečo stvar zopet zavleči za nekaj časa. Zatržno smo se nadejali, da se vprašanje o slovenskih ljudskih šolah v Trstu in Gorici letos ugodno reši za Slovence, a prišle so vmes razne politične spletke, ki seveda tudi šole zlorabljajo v svoje namene in razpršile so se naše nade, ki so nad vse opravičene. Ze se je poudarjalo, da bode s tem družba sv. Cirila in Metoda denarno zelo razbremenjena, da bo torej lahko toliko več denarja odločila za osnovo slovenskih šol na Koroškem, sedaj pa se vidi, da bode morala že zanaprej vzdrževati šole v Trstu, podpirati v Gorici in nove ustanovljati po Koroškem in Štajerskem.

Za vse to pa potrebuje družba sv. Cirila in Metoda vsestranske podpore.

In za tako podporo treba je, da so vneti, da

žrtvujejo vsi Slovenci. Šole družbe sv. Cirila in Metoda so lepo vrejene in otroke vzgajajo v krščanskem duhu in slovenski besedi. Pred seboj imam šolsko poročilo petrazredne slovenske osnovne šole družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu v Trstu, ki nam podaja šolsko kroniko od leta 1888 do 1894. Samo to šolo je obiskovalo zadnje šolsko leto 320 otrok.

Ze to je lep uspeh družbe sv. Cirila in Metoda. Kako da se mladina v tej šoli vzgaja, kaže nam konec poročila šolskega vodje g. M. Kamuščiča, ki pravi starišem namenjeno besedo: „Skrbite za zdravje vaše dece, dovolite jim vsaki dan čisti zrak. . . Pazite, da pojdejo, če ne vsak dan, vsaj ob nedeljah k službi božji. Prepovejte jim zahajati v slabe tovaršije. V družini govorite z njimi samo v milem slovenskem jeziku.“

Kjer le mogoče, poslužuje se družba sv. Cirila in Metoda v svojih zavodih pri vzgoji šolskih sester, kakor namerava tudi s šolo pri Velikovcu. Stori torej, kar more v sedanjih razmerah, da vzreja mladino v svojih šolskih zavodih po naukih katoliške vere, da torej nadomešča vsaj deloma toliko potrebno versko šolo.

Ker se je tudi zadnji čas umaknila družba sv. Cirila in Metoda vsakemu političnemu strankarstvu, zato naj tudi pri podpiranju te vseslovenske šolske družbe preneha vsako strankarstvo in vsi Slovenci naj složno in požrtvovalno delujejo na to, da dobi družba sv. Cirila in Metoda obilne podpore za svoje blage namene.

„Schulverein“ in „Lega nazionale“ sta marljivo delujoča. Mladina naša je v nevarnosti, da se po tujih šolah izneveri veri in narodu, družba svetega Cirila in Metoda ima namen, temu brezverskemu, protinarodnemu zmaju oteči kar moč veliko slovenskih otrok, zato je naša družba vsestranske podpore vredna in potrebna.

Iz teh vzrokov radostni pozdravljamo jutrajšnji veliki zbor družbe sv. Cirila in Metoda v Novem Mestu, želeč, da bi tudi ta zbor spodbudil, utrdil in naučil udeležence in sploh vse Slovence za prevažno družbo sv. Cirila in Metoda, namenjeno domači, krščanski vzgoji naše ljubljene mladine v zlasti ob mejah slovenske domovine!

Politični pregled.

V Ljubljani, 6. avgusta.

Celjska gimnazija. Ker je Sukljejev volilni shod vprašanje celjske gimnazije zopet spravil v razgovor, se nemški listi bavijo s tem vprašanjem. „N. Fr. Pr.“ in „N. W. Tagblatt“ si ravno nista toliko nasprotna, da se osnuje posebna slovenska gimnazija. Seveda najraje bi liberalci videli, da kje drugje na Štajerskem, ne v Celju. „Deutsche Zeitung“ se pa izreka odločno proti temu, da bi se Slovincem na Štajerskem kaj dovolilo. Ta list se boji, da so se že liberalci in Hohenwart kaj dogovorili o tej stvari, potem pa pravi, da nemškim Štajercem ni nič mari za koalicijo, ako se more držati le s koncesijami na škodo nemškega naroda. Samostojna slovenska gimnazija je ravno tako nevarna, kakor paralelke. V celjskem vprašanju se ne sme nič prijenjati. To naj ve zedinjena levica in potem naj se ravnata oba nemška ministra. — Dobro da v uredništvu „Deutsche Zeitung“ ne odločujejo avstrijske politike.

Namestnik grof Thun v Solnogradu se je grozno zameril židovskim liberalcem. V Solnogradu je Leonova družba imela občni zbor. Namestnik je pozdravil to družbo, ki goji znanost na krščanski podlagi. Pri tem je pa namestnik naglašal, da se le države, ki stoje na krščanski podlagi morejo upirati viharjem sedanjega časa. Želel je družbi, da

LISTEK

Moje ječe.

Spisal Silvijo Pellico, prevel —a—.

IV.

Ostal sem pozneje trden pri tem sklepu, a resno promišljevali začel sem ga še le isto prvo noč svojega zavora. Proti jutru bil sem zopet miren in čudil sem se temu. Spominjal sem se starišev in družih mi dražih, nisem pa več obupaval radi njihove duševne moči in tolažil me je spomin krepostnega mišljenja, koje sem bil spoznal na njih o družih priložnostih.

Zakaj sem se prej tako bal, ko sem si predstavljal njihov strah in zakaj sedaj tako zaupam v velikost njihove moči? Ali je bila velika ta sprememba čudež ali pa je bila le naravna posledica zopet oživljene moje vere v Boga? In kaj je hudega, ako imenujem velike dobrote, koje nam resnično skazuje vera, čudeže?

O p lunoci prišla sta bila sekondina (tako imenujejo se jetnišničarju podložni čuvaji), da sta pregledala, je-li vse v redu, in našla sta me bila pri zelo slabej volji. Ko se je zdanilo, prišla sta zopet, dobila me veselega in za šale pripravljene.

„Po noči, gospod, gledali ste kakor kak bazilisk,“ rekel je Tirola, „sedaj ste ves drugačen in to me veseli, to je znamenje, da niste — ne zamerite mi besede — lupež; kajti lupeži — star sekondin sem in moja opazovanja nekaj veljajo — lupeži so drugi dan po zaporu bolj divji, ko prvi. Izvolite nosljati?“

„Sicer ne nosljam, pa nočem odbiti vaše prijaznosti. Kar se tiče vaših opazovanj, ne zamerite mi, ako se mi ne zdé tako modra, kot vi mislite. Ako danes ne gledam več tako hudo, je pač mogoče, da je ta sprememba posledica neumne brezčutnosti, znak, da si lahko miselno domišljujem, da me bodo kmalu izpustili.“

„Dvomil bi o tem; ako bi bili vi tu iz družih vzrokov, ali take reči, politične, se dandanes ne končajo tako hitro. In vi niste tako nespametni, da bi si to domišljali. Brez zamere, saj me razumete. Še jeden nosljam?“

„Prosim. A kako more kdo biti tako prijaznega obraza, kakor vi, ako živi vedno med nesrečnimi ljudmi?“

„Mislili bote, da radi nebržnosti za bolesti družih; od kod to pride, sam natanko ne vem, a povem vam, da se mi večkrat stori milo, ko vidim druge jokati se. Včasih pa se le veselega kažem, da bi se smejali i ubogi jetniki.“

„Prišlo mi je na misel, kar še prej nikdar: da

je človek lahko jetnišničar, pri vsem tem pa najboljšega srca.“

„Stan nima pri tem ničesar opraviti, gospod. Za onim obokom na oni strani dvorišča je drugo dvorišče in druge ječe, vse za ženske. To so — kako bi dajal — ženske slabega zadržanja. Pa vedite, gospod, kar se tiče srca, so angelji med njimi. In ako bi vi bili tam čuvaj . . .“

„Jaz?“ Pokal sem smeha.

Tirola bil je moj smeh zmešal in ni nadaljeval svojega govora. Mislil je morda, ko bi bil jaz jetnišničar tam, da bi mi bilo težko, ne zagledati se v katero teh nesrečnic.

Vprašal me je še, kaj da hočem zajutrkovati, ter odšel. Čez nekoliko minut prinesel mi je kave.

Gledal sem ga srpo v oči zlobnim pogledom, ki je hotel reči: „Ali bi ti nesel drugemu nesrečnemu človeku, mojemu prijatelju Petru, malo pis-mice?“ On pa mi je tudi odgovoril z nasmehom: „Ne, gospod, in ako ga daste komu izmed mojih tovarišev, ki vam obljubi, pazite se, on vas izda.“

Nisem prav gotov, ali me je on razumel ali ne, niti ali sem razumel jaz njega, vem pa dobro, da sem ga hotel desetkrat prositi koščka papirja in svinčnika, a nisem si upal, kajti bilo je nekaj v njegovih očeh, kar me je — tako se mi je vsaj zdelo — opominjalo, naj ne zaupam nikomur, drugim še manj ko njemu.

3 6 h. 5

bi njene težnje v tem zmyslu imele uspeh. Vsi liberalni listi so sedaj po koncu in očitajo namestniku, da je obsodil Avstrijo, katera stoji na načelu verske enakopravnosti. Nam se zdi, da se liberalci bojé, da ne bi se Avstrija postavila na krščansko podlago. Seveda židom bi bilo najugodnejše, ko bi podlaga državi bila izključno židovska.

Ogerski poljedelski minister še ni dobro vstopil v politično življenje, a ga že čakajo hudi politični boji. Dati se mora voliti v državni zbor in kandiduje v Felső Eöru. Obe skrajni opoziciji sta se že izrekli, da ne bode podpirali njegove kandidature temveč mu postavili protikandidata. Samo na sebi bi to ne bil nič posebnega. Povsod se dobi kak protikandidat, a sedanja vlada se opira v cerkveni politiki na skrajno opozicijo. Brez nje več v državnem zboru nima večine. To, da proti ministru postavijo kandidata, kaže, da skrajni radikali ne mislijo brezpogojno podpirati vlade. Brez njih vlada nima večine, in je torej vidno, da se vladi že stališče jako maje. S cerkveno politiko je vlada oslabil liberalno stranko, skrajna opozicija pa ne more nadomestiti prejšnjih njenih prijateljev, ker jo misli podpirati le v proticerkveni politiki.

Rusija in Bolgarija. Dopisnik „Novega Vremena“ pohaja bolgarske veljake družega za drugim. Obiskal za celo bivšega ministerskega predsednika Karavelova, ki je sedaj v ječi. Kar mu je povedal Karavelov, tudi gotovo ni ugajala ruskemu dopisniku. Rekel je, da je njegov ideal zrušenje Pirota, Makedonije in Dobrudže z Bolgarijo. On je rusoljub. Za Rusiji bi on dal življenje, ali Bolgarije pa ne da narediti za dunavsko gubernijo. Po njegovem mnenju zahteva Rusija, da v vojski Bolgarija pomaga Rusiji, brani balkanske prolaze in ovira zjedinenje turških vojnih sil v Mali Aziji, ali pa vsaj ostane neutralna. V to lahko privoli Bolgarija, ker ugaja njenim koristim. Rusija pa mora Bolgariji jamčiti Makedonijo, Dobrudžo in Piroto, katerih ne potrebuje. Bolgarija in Rusija si tudi lahko delita Carigrad s pogojem, da ostane svobodno pristanišče. Carigrad bi bil za Bolgarijo breme. Stambolov je osamosvojil Bolgarijo od Rusije, ali zato jo je prodal Avstriji. Karavelov dvomi, da bi Rusija hotela uničiti Bolgarijo, brez dvoma je pa, da Avstrija hoče si narediti pot do Sredozemskega morja. Za to jej treba Soluna in Makedonije. On se boče na vso moč upiral, da prepreei, da Avstrija ne dobi Makedonije. — Mi ne vemo, je li ruski dopisnik natančno sporočil, kar mu je povedal Karavelov. — Čuditi se pa moramo najivnosti Karavelova, če misli, da bode Rusija pomagala pridobiti Bolgarom Makedonijo, Piroto in Dobrudžo. Karavelov je bil ministerski predsednik, ko sta se združili obe Bolgariji in torej mora vedeti, kako je Rusijo ugovarjala sklicevajoč se na berlinski dogovor. Car bolgarske deputacije tedaj še vsprejeti ni hotel. Makedonija, Dobrudžo in Piroto se tudi ne morejo Bolgariji pridružiti brez rušenja berlinske pogodbe, na katero se Rusija proti Bolgarom tako rada sklicuje. Po-

V.

Ako bi ne bil Tirola imel poleg izraza dobrote tako zvutih očíj, ako bi bil imel bolj plemenit obraz, udal bi se bil skušnjavi ter ga napravil za svojega poslanca; morda bi bilo mojemu prijatelju o pravem času došlo moje pismo omogočilo, popraviti kako napako, in mogoče je, da bi bil ubogi revež rešil, ako prav ne samega sebe, ki je bil že preveč zapleten, pa nekoliko drugih in mene!

Potrpljenje, tako se mora zgoditi.

Poklicali so me, da nadaljujejo moje zaslíhanje, ki je trajalo celi isti dan in še nekoliko drugih brez družega prestanka, kakor mej kosilom.

Dokler se ni končala preiskava, tekli so mi dnevi silno hitro, tako je napenjalo moj duh ono brezkončno odgovarjanje na tako razna vprašanja, zbiranje odgovorov med kosilom in zvečer, premišljevanje vsega, kar me bodo skoro gotovo še vprašali.

Koncem prvega tedna pripetilo se mi je nekaj zelo neprijetnega. Ubogi moj Peter, ki je ravno tako želel, kakor jaz, da bi se sporazumela na kak način, poslal mi je pismice; posluževal pa se pri tem ni čuvaja, ampak ubozega jetnika, ki je hodil s čuvaji k nam, da bi jim pri nas kaj pomagal. Bil je to človek 60 do 70 let, obsojen ne vem na koliko mesecev ječe.

Z iglo prebodel sem si prst in s krvjo pisal sem nekaj malih vrstic v odgovor in jih poslal po

menljivo je pa vsekako za razmere v Bolgarijo, da se je zdelo Karavelovu potrebno naglašati, da Bolgarija ne sme biti ruska gubernija. Ze mora slutiti, da drugače si ne pridobi popularnosti v deželi, ako ne bode branil samostojnosti dežele. V Peterburgu pa sedaj vedo, da se razen nekaterih bolgarskih emigrantov, hrepenečih po dobrih službah, nikdo v Bolgariji ne hrepeni po ruskem vrhovnem gospodstvu.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 6. avgusta.

(Presvetli cesar) je daroval 125 zlatov onim osebam, ki so pomagale rešiti sedem oseb iz jame pri Semriah na Stajerskem.

(Iz dež. šolskega sveta kranjskega.) Nadučiteljem v Lienfeldu je imenovan tamošnji učitelj g. W i n d i s c h; definitivnim učiteljem za drugo mesto v Slavini sedanji začasni učitelj g. Fr. Verbič; nadučiteljem v Mošnjah g. Ig. Rozman; def. učiteljico za drugo mesto v Litiji gđe. Jos. Schott; premeščena je gđe. Al. Bizajl iz Vipave v Črni Vrh; nadučitelj g. Fr. Gross na Vremu je premeščen v Štrekljavec in nadučitelj g. R. Justin iz Štrekljevca na Vrem.

(Socijalnega kurza) na Dunaju od 7. do 10. t. m. se bodo iz Maribora udeleževali naslednji p. n. gg. profesorji bogoslovja dr. Feuš, Josip Zidanšek, dr. Matek, dr. Meško in prefekt Fr. Korošec.

(Deželni odbor kranjski) je določil občinam in šolam za podporo pri pokončevanju broščev 3600 gld.

(Duhovniške premembe v lavantinski škoflji.) Č. g. E. Janžek, župnik v Sevnici, je dolčen za administratorja dekanije v Brezicah in č. g. Josip Potovšek, kapelan v Teharjih, kot provizor na Vidmu. Premeščen je č. g. M. Medved iz Žalca v Teharje in č. g. Fr. Valenko in Rajhenbergu v Kapele. Novonameščena sta č. g. M. Osenjak kot drugi kapelan v Žalcu in g. Zernko kot drugi kapelan v Rajhenburgu. Župnija Videm je razpisana do 12. sep. t. l.

(Na predvečer velike skupščine družbe sv. Cirila in Metoda) bode na gostilniškem vrtu pri „Ferlincu“ na čast udeležnikom skupščine, ki se na predvečer zberó v Ljubljani, danes zvečer ob 8. uri vojaški koncert. Vstopnina za osebo 20 kr.

(Vožnja na dolenski železnici.) Deželni odbor je v smislu prošnje odbora kat. polit. društva izrazil vodstvu dolenskih železnic željo za neposredno zvezo in vožnjo na glavni dolenski progí Ljubljana-Novomesto, tako da bi se potnikom v Novomesto ali iz Novegamesta ne bilo treba presedati na Grospljem.

(Na ljubljanski ženski pripravnici) bodo s prihodnjih šolskim letom trije letniki.

(Deželna komisija za vinarske zadeve) bode dne 13. t. m. pri dež. vladi imela sejo s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo v razširjenju trtne uši

svojem poslancu. Imel je smolo, pazili so nanj, preiskali in našli so pismice pri njem in ako se ne motim, našli so mu jih nekoliko za to. Slišal sem neki krik, mislil sem, da je krik ubozega onega starca, kojega nisem videl nikdar več.

Ko so me poklicali k preiskavi, tresel sem se jeze, vidéč s svojo krvjo pisano pismo, ki, hvala Bogu, ni govorilo o stvaréh, ki bi nama mogle škodovati in je bilo videti kot navaden pozdrav. Vprašali so, kako sem si preskrbel krvi, vzeli mi iglo in norčevali se z mano. A jaz se nisem smejal! Nisem si mogel spraviti izpred očí ubozega starega poslanca svojega. Rad bi bil prestal kakeršnokoli kazen, da bi bili prizanesli le njemu. Ko sem čul oni krik, nisem dvomil, da je njegov in krvavelo mi je sree.

Zastonj vpraševal sem zanj jetnišničarja in čuvaja. Zmajevali so z glavo ter rekli: „Slaba se mu je godila — gotovo ne bo storil več kaj takega — sedaj je malo bolj v miru.“ Več niso hoteli povedati.

Ali so mislili s temi besedami tesno ječo, v kojej so imeli reveža zaprtega, ali pa so govorili tako, ker je mej tem, ko so ga pretepali, ali pa na posledicah tepenja umrl?

Nečega dne zdelo se mi je, da ga vidim na nasprotni strani dvorišča pod arkadami. Srce mi je zatrepetalo kot bi bil zagledal zopet svojega brata.

(Dalje sledi.)

na Kranjskem l. 1894; 2. razna druga poročila in posveti; 3. samostalni predlogi.

(Novo društvo.) Odbor slov. učit. društva v Ljubljani je predložil v potrjenje pravila za zgradbo „Učiteljskega konvikta“, koder bi bili v oskrbi učiteljski otroci in sirote.

(Zaročil) se je g. Peter Majdič ml., posestnik paromlina v Hudinji pri Celju, z gospico Nettiko Ripšl novo, hčerjo zdravnika v St. Jurju ob juž. žel.

(Ulični napisi v Ljubljani.) Ljubljanski mestni odbor je sklenil, da se na hiše nabijejo nove tablice z le slovenskimi napisi. Konservativna stranka se je temu uprla, in „Slovenec“ je pojasnil vzrok, zakaj ni le za jednojezične napise. To bi bilo nepravilno, ker v Ljubljani je nekaj drugih narodnostij, in tudi mnogo tujcev prihaja, ki večinoma ne znajo slovenski. Ako se v Ljubljani nabijejo le slovenske tablice, potem ni upanja, da bi druga pol slovenska mesta, n. pr. Celje, Maribor, Celovec, Gorica, dobila vsaj dvojezične napise. Ako mi Slovenci obsojamo krivico Nemcev, ne smemo mi njim nasproti biti krivični. Večina meščanov ljubljanskih pa tudi sama ne želi le slovenskih napisov. Čudno in smešno je, da ravno tisti ljudje, ki imajo na svojih hišah le nemške napise in najraje nemški govore in svoje otroke pošiljajo celo v ljubljanske nemške šole, najbolj kriče, da so narodni in tirjajo le slovenske napise. Ravno ti ljudje, ki pravijo, da so radikalno narodni, pa so oddali dela v „Narodnem Domu“, ki se sedaj zida, večinoma le Nemcem v roke, čeprav so se jim tudi Slovenci ponujali. Kedo neki bi mogel verovati takim ljudem, da so res narodni? Naj rajši skrbe, da se slovenski otroci v Ljubljani ne bodo toliko potujčevali, kakor se doslej. V mestu imajo 4302 za šolo godna otroka. Izmed teh pa jih je obiskovalo nemške šole 931, slovenske pa 2564. Koliko slovenskih otrok se potuje v nemških šolah! Tu je narodnost v nevarnosti, ne pa na uličnih tablicah! „Dol. Novice“.

(Strela vžgala.) Z Ustija, 4. avgusta: Danes zjutraj ob 1/8. uri udarilo je na griču Britih v hišo Franceta Fakuca št. 52 ter zažgalo seno pod streho spravljeno, strela je potem na drugi strani hiše po dimniku prišla v kuhinjo, kjer je gospodinjo in 2letnega otroka puh omamil, da sta se zvrnila in v nezavednosti prenesena bila v sosedno hišo. Zgorelo je vse, tudi denarja sto goldinarjev. Ob 10. uri prišla je tudi vipavska požarna bramba na pomoč, katera je tudi goreče gréde posekala, da se ni ogenj več na kvišku vzdigoval. Dotični posestnik zavarovan je pri banki „Slaviji“ za 900 gld.

(Narodni dom v Celju.) Te dni je imel odbor za „Narodni dom“ v Celju sejo, katere se je udeležil tudi inženér g. Hrasky. Odbor je potrebno ukrenil gledé gradiva in sklenil prositi mestni magistrat, da dovoli ograditi stavbeni prostor. Delo se bode takoj pričelo.

(Obrtne nadaljevalne šole) na Spod. Stajerskem so dobile sledeče državne podpore: V Celju 650 gld., v Mariboru 1800 gld., v Ptujju 300 gld., v Radgoni 350 gld., v Slov. Bistrici 280 gld.

(Goriške novice.) V sredo prinesel je brzojav z Dunaja vest, da je presv. cesar potrdil dr. Karola Venutija za župana v Gorici. Ugodilo se je tedaj želji prenapetih Lahov v Gorici, od tod veselje v Izraelu Slovenci ne upamo ugodnejših razmer, ker sedanja mestna vlada bo gotovo radikalnejše laška, nego je bila za županovanja dr. Maurovicha. — Sožalje presv. cesarju povodom ponesrečenja nadvojvode Viljema so izrazili goriški deželni odbor, mestni zastop in pa društvo veteranov. — Dne 16. avg. ob 11. uri predp. sklicuje dr. Gregorčič izredni volilni shod v prostore telovadnega društva „Sokol“ v Gorici, koder se bodo dogovorili o volitvi bodočih poslancev v deželni zbor. — Nov križev pot blagoslove 19. t. m. v Podmelcu. — Županom v Renčah bil je voljen z 12 proti 5 glasovom Rajmund Znidarčič. — V Tolminu zadušila je na duhu zmešana kmetica K. I. sedem tednov staro dete. Orožniki so jo vječili. — Goriški župan dr. Venuti je bil nameščen v ponedeljek.

(„Corriere“ pa oo. kapucini v Gorici.) Zadnji „Corriere“ je objavil nesramen članek, v katerem očita č. oo. kapucinom, v njih redu nekaj let sem ni preskrbljeno za uslugo pobožnih Lahov, kateri obiskujejo njih cerkev. — — — da za Laheima samostan skromno, manj odkrito, bolj omejeno simpatijo — — — da goriški kapucinski samostan je danes: brig

(gnjezdo) nespravljalivih slovenskih kapucinov (un covo di cappuccini intrasigenti sloveni) da vlada v samostanu čudna politika (Io non voglio entrare a descrivere la politica militante in quel convento) Pisatelj omenjenega članka biti mora res uzoren katoličan, da daje odduška svojemu laškemu fanatizmu nasproti kapucinom v židovskem glasilo. Narodno prepetost, v katero je sam vtopljen, obeša na č. oo. kapucine. Po sebi sodi druge. Ni mu sveto blagoslovljeno redovno oblačilo, blati cvet katoliške cerkve, katoliško redovništvo, skriva se pa za plaščem krščanske gorečnosti in pravičnosti, uprav po farizejsko. Radovedni smo, bo li sedaj goriška „Ecco“ dvignila glas proti takemu estuudnemu obrekovanju goriških kapucinov. Ako sklepamo iz dosedajnega njenega pisanja, se ne nadajamo, ker do sedaj ni nikdar imela besede, ko je „Corriere“ razupival in črnil slovenske duhovnike, misijon na Travniku itd. Molčala je v imenu italijanstva v Gorici, ker ni jej do resnice in pravice nasproti Slovincem. Zato pa mi strogo obsojamo tako sumničenje in obrekovanje goriških č. oo. kapucinov po predalih židovskega liberalnega časopisa.

(Črne sv. maše za pokojnim nadvojvodo Viljemom) udeležili so se preteklo soboto v križevniški cerkvi: dež. predsednik baron Hein z uradniki dež. vlade, deželni glavar Detela, finančni ravnatelj dvorni svetnik Plachky, finančni prokurator dr. Račič, predsednik trgovske zbornice Perdan, župan Grasselli in mnogo uradnikov ter drugega občinstva.

(Nov laški mesečnik) „Časopisč gospej“ jel se je izdajati s 1. avgustom v Trstu. 1. št. objavlja nekaj slovstvenega o ženskem vprašanju, o modi, o umetnosti, potem prinaša novice in raznoterosti. Novo kadilo laškim Evam. V slast!

(Nadvojvoda Oton.) drugi sin nadvojvode Karola Ludovika, je od presvetlega cesarja imenovan polkovnikom husarskega polka št. 9. Novi polkovnik je bil rojen 21. aprila 1865.

(Iz Reke.) Pred mestom je že par dnij vsidrana avstrijska eskadra — katera v ponedeljek odpluje. Došle so namreč 31. p. m. zvečer sledeče ladije: Prestonaslednik Rudolf, prestolonaslednica Štefanija, cesar Maks, don Juan d' Avstria, Tegethoff, Princ, Evgen, Šibenik, Tiger. Namenjene so bile neke slavnosti, katere je pa smrt nadv. Viljema prepredila. Pristustovale pa so oblasti zadušnicam za pokojnega. — Cesta na Trsat se dovršuje, vendar težko da je že v par mesecih gotova. Priznati se pa mora, da bode kaj lepo delo — prekrasen razgled odprl se bode hodečemu ali pa vozečemu se ptujcu na starodavni Tersat. Le škoda, da se na Trsatu ne bode moglo več najti neklih zanimivih znamenitostij. Te dnij bil je namreč predstojnik bogoslovja i nastave Kršnjavi tukaj z zastopnikom grofa Nugenta tar je kupil vso zbirko slik in pompejanskih kipov — pravijo da za svoto 20.000 gld. ako ne kaj več. — Te dni odpelje se vse v Zagreb. Nadejati se je, da ostane tam, v muzeju in galeriji, kjer je tudi slika blagega pok. maršala Nugenta. Ako bi bil pokojni še kaj časa živel, imel bil trsaški grad gotovo drugo lice — že obdelano — za restavracijo pripravljeno kamenje ne bi zastoj semtertje ležalo in grobnica bi bila častniše opravljena in stopnice na glavni stolp ne bi bile tako nevarne. Pa kaj se hoče, denarja je vedno le premalo. V tem kastelu so pa tudi Italijani nekaj zasledili, kar bi radi nazaj dobili. Znano je, da je stal nekaj pri Marengu spominek postavljen Napoleonu I. v spomin njegove zmage l. 1800. Pok. maršal Nugent je pa ta spominek vzel, in dal ta kameniti steber prevesti na Trsat. Italijani niso vedeli, kam je to zginilo, in sedaj pravijo, da so prišli temu na sled in radi bi ta spominek nazaj spravili. Kastel bode torej oropan mnogih stvarij, lepega razgleda mu pa vendar nikdo odzvati ne more.

(Na Slatini) je bilo predzadnji teden do 1400 gostov. Največ je bilo Hrvatov in — židov.

(Utonil) je t. m. štiriletni deček Rudolf Müller v potoku p. j. Beli Peči.

(Nesreča.) Dne 3. t. m. je posestnica Marijana Novak s Primskovega peljala z volom gnoja na njivo. Petletna njena hčerka zleze po sori na voz ter pade pod vola; v štirih urah nesrečni otrok umrje.

(Vjeli) so dne 3. t. m. pri Kostanjevici kaznjena Mihaela Hudaklina, ki je bil dne 4. julija ubežal iz prisilne delavnice.

(C. kr. poštni oficijal — natakari.) „Südst. Post“ poroča: c. kr. poštni oficijal v Ptuj

H. Schlosser je na ime svoje žene vzel v namem vojaško kautino, koder pomaga svoji soprogi.

(Pogreba nadvojvode Viljema) na Dunaju udeležil se je tudi v ime duhovnikov nemškega reda preč. g. proš metliški J. Dovgan. — Danes vrnil se je z Dunaja v Metliko.

(Blagoslovljenje in otvorjenje električne razsvetljave v Škofji Loki) privabilo je včeraj v našo pisano Loko, toliko gostov, da jih toliko, kar pomnimo, še nikdar ni prišlo k kaki slavnosti izvan Ljubljane. Od Kranja, iz Selške in Poljanske doline iz Ljubljane (popoludanski vlak jih je pripeljal nad tristo) in od drugih sosednih krajev dospelo jih je toliko, da je bila Loka včeraj gostov — polna. Slavnost vršila se je točno po naznanjenem vsporodu. Pri tomboli bil je ves trg napolnjen nadejnih igralcev. Ob 8. zvečer izvršil je č. g. mestni župnik J. Tomažič cerkveno blagoslovilo, kateremu je pridral tudi bodrilni govor. Nato je bil mirozov vojaške godbe po mestu ob prižganih svetilnicah, ki je povzročil mnogo navdušenja med občinstvom. Potem so se podali gostje na Štemarje, kjer se je začela pri sviranju godbe živahna zabava. Omenimo za danes le še to, da je bilo znamenje na trgu električno v raznobrojnih lučicah jako lepo razsvetljeno in s cvetjem in zelenjem okinčano. Loška požarna bramba pa je vzgledno skrbela za red.

(Iz Vira pri Dobu) se nam poroča, da je sinoči po polnoči pogorel ondi velik z žitom napolnjen kozolec. Ker se požari tako ponavljajo in ker najbrže zlobne roke neté ogenj, zapovedana je v celem okr. glavarstvu kamniškem ponočna straža.

(Dijaška kuhinja v Novem Mestu) bode tekom enega tedna dovršena. Priredili so se prav pripravi prostori v dobrodelni namen v hiši katoliške družbe rokodelskih pomočnikov. Kuhinja bode imela veliko sobano, jedilnico, kjer bode prostora za 50—60 dijakov; iz nje se stopi v pravo kuhinjo z velicim štedilnikom. Dalje ima prostorno sobo za osebo strežnice, drvarnico in jako veliko klet. Pri prizidanju in prizidanju pa je dobila tudi družba rokodelskih pomočnikov, česar je doslej jako pogrešala, veliko istinito lepo dvorano za predstave in več sobo za garderobo. Porabili sta se v ta namen dve sobi, kateri ste se doslej dajali v najem. Mesto njih pa dobi odslej dotična partija dve pripravnejši sobi z razgledom na Krko proti Kandiji. Hiša je sedaj gotovo ena najlepših v mestu. Lahko je misliti, da je to stalo mnogo novcev. Tri tisočake je družba vzela na posodo pri kranjski hranilnici, nekeko enega in pol so dali dobrotniki mladinojubi, jeden tisočak pa še manjka. Preudarjali smo mnogo in premišljevali, kako bi se napravila tako potrebna kuhinja — ali pri novomeških razmerah ga ni bilo drugega pomočka. Zastoj pa družba ni mogla prepušiti prostorov — tem manj, ker bode od novo napravljene dolga plačevala polovico obrestij — treba je bilo, da dobi za oddane prostore nekaj družih njej potrebnih. Tako so nastali veliki troški. Nadejamo pa se z gotovostjo, da se bodo dobre naprave še dalje spominjali z doneski blagi duhovni in svetni mladinojubi — vsaj store gotovo posebno dobro delo, ako pomagajo siromašnim dijakom. Ako bi tudi na svetu ne dobili vselej dolžne hvaležnosti, darovanega ne bode pozabil on, ki poplača tudi kupico mrzle vode. Ne zapustite novomeške dijaške kuhinje, ki se bode otvorila vže 15. septembra, ako bodedo imeli sredstev; z nič pa tudi v Novem Mestu nič ne opravimo. Naj se mi dovoli pri tej priliki opomniti še dve reči. Nekod se baje razglašča, da bode kuhinja liberalna. To je pred vsem smešno. Mi ne vemo, in z nami tudi drugi ne, kako se katoliško in kako liberalno kuha! Nasititi lačnega iz dobrega namena je pa gotovo eminentno katoliško, ta namen pa imamo. Zgotoviti smemo vsacega, da se bode storilo vse, kar je pri tacem zavodu mogoče, da se mladeniči privajajo lepemu krščanskemu vedenju. Čuli smo tudi, da je kuhinja prejela v dar veliko tisočakov. Da bi bilo to res, kdo bi bil bolj vesel, nego mi? — a žal ni tako. Razven darov, katere smo in bomo še naznanili v „Dolenjskih Novicah“ pozneje pa je skupno objavili po družih listih, nismo prejeli nič. Solsko leto bode brž pred vrati — ne zabite novomeške dijaške kuhinje! Bog plati stotero dosedanjim in bodočim dobrotnikom! Dr. Josip Marinko.

(Mrtvega našli) so včeraj popoludne na desnem bregu Gradašice na Glincah 58 let starega umirovljenega poštnega slugo Jožefa Komana iz Vižmar, kateri je tu v Kladeznih ulicah št. 19 stanoval. Po zdravniški preiskavi zadela ga je kap pri ko-

panji v Gradašici. Mrtveca prenesli so na pokopališče k sv. Krištofu. Pogrešal se je od pretečenega petka.

(Avstrijski Lloyd) je v minolem letu prevozil 260.129 oseb in 6,646.112 met. stotov razne robe, to je, 10.068 oseb in 1,293.780 met. stotov več, ko prejšnje leto.

(Razpisani službi.) Mesto zdravnika v deželni norišnici na Studencu pri Ljubljani. Prošnje do 31. avgusta deželnemu odboru kranjskemu. — Služba četrtega učitelja na četverorazrednici v Vipavi. Prošnje do 20. avgusta okrajnemu šolskemu svetu v Postojini.

(Goveja kuga) v gobcu in parkljih se je v političnih okrajih Imst in Landeck na Tirolskem razširila in razsaja tudi po Predarlškem (po Bregenskem lesu). Da se kuga s plemsko in uporabno živino ne zanese v našo deželo, zatorej deželna vlada kranjska dotlej, dokler se kaj drugega ne ukaže, prepoveduje z dne 2. t. m. uvažati parkeljato živino iz zgoraj imenovanih dveh tirolskih okrajev in s Predarlškega na Kranjsko.

Društva.

(Pri občnem zboru Št. Jakobske trnovske podružnice sv. Cirila in Metodaja dne 30. julija 1894 je bil zopet izvoljen prejšnji odbor, namreč: G. dr. Fran Papež, odvetnik, deželni poslanec, prvomestnik; Andrej Žumer, šolski vodja, namestnik; g. Ivan Vrhovnik, mestni župnik, blagajnik; Josip Pichler, umir. c. kr. okr. tajnik, zapisnikar; gg. Mavritij Šarabon, mestni katehet in Karol Lahajner, kontrolor in hišni posestnik, namestnik; gg. Lavoslav Belar, umir. šolski vodja, in Dragotin Žagar, deželni blagajnik, pregledovalca računov.

Telegrami.

Smrt nadvojvode Viljema.

Dunaj, 5. avgusta. Oporoka nadvojvode Viljema se je razglasila. Narejena je pred dobrimi desetimi leti in dne 18. marca leta 1893 popolnjena z novimi določili. Pisal jo je nadvojvoda sam in podpisala dva generala kot priči. Univerzalni dedič je nadvojvoda Evgen. Nadvojvodinji Elizabeti je nadvojvoda volil 300.000 gld., dolgoletnemu komornemu predstojniku baronu Koblitzu 50.000 gld., zavodu sester nemškega reda v Opavi tudi 50.000 gld. Za služabništvo se je mnogo odločilo in mej drugim določilo, da dobivajo kot pokojnino popolno dosedanjno plačo vsi, ki so vsaj deset let bili v službi pri nadvojvodi. Znatne zneske dobé dunajski in badenski ubožci. Zapuščina nadvojvode obstoji iz vile v Badenu in več milijonov goldinarjev, vloženi v neki dunajski banki. Palačo na Dunaju je tudi nadvojvoda zidal na lastne troške, ali jo mu je pozneje odkupil nemški red, da bode v njej stanoval vsakočasni veliki križevnik. K palači spada tudi vsa oprava.

Dunaj, 6. avgusta. Iz Varšave je prišla deputacija 1. brigade sedmega topničarskega polka in položila v kapucinski grobnici prelep venec na krsto pokojnega nadvojvode Viljema.

Vojska na Koreji.

Rim, 5. avgusta. Po došlem poročilu iz Tokia je korejski kralj izročil svojem sorodniku Danhunsuu vodstvo uprave in vpeljavo nameravanih reform. Danhunsu je naznanil japonskemu poslaniku, da se bode z njim posvetoval o reformah. Kralj bi tudi dovolil, da se uvedejo na Koreji reforme, katere želi Japan, ako jim le pritrdi Kitaj.

London, 5. avgusta. Dne 29. julija so po peturnem boju Japanci vzeli utrdbe pri Chanhonu blizu Asana. Kitajci zgubili so od 2800 mož jih 500. Japanci imajo 25 mrtvih, mej njimi 5 častnikov. Kitajci so bežali proti Honghovu. Japanci so vzeli štiri topovi in mnogo streljiva Kitajcem in zaseli njih glavni stan.

Brno, 5. avgusta. Pri današnji volitvi župana je bil izvoljen advokat dr. Avgust vitez Wieser s 26 glasovi proti podžupanu Rohrerju, ki je dobil 12 glasov.

Budimpešta, 5. avgusta. Ministerski predsednik je prišel zjutraj v Szatmar, po-

tem je pa potoval v Nagybanjo. Več deputacij, tudi nekaj Rumuncev ga je prišlo pozdravit. V Nagybanji se je ministerski predsednik udeležil seje rudniškega društva in navdušeno napil cesarju, ki vzlic svoji precejšnji starosti še vedno požrtvovalno in neutrudno dela za narod ter je vzgled delavnega vladarja. Zvečer je Wekerle poročal svojim volilcem, ki so bili ž njegovim poročilom zadovoljni.

Budimpešta, 6. avgusta. V poročilu svojim volilcem v Nagybanji rekel je Wekerle, da pri cerkvenopolitičnih predlogih ni šlo za nebitvene oblike, temveč za vprašanje napredka proti nazadnjaškim tendencam. O narodnostnem vprašanju se je izrekel Wekerle, da se od zunaj podpirajo neke težnje, sicer ne od uradnih krogov, pa od zasebnih društev. Wekerle je naglašal, da se prisilno ne pomažaruje, vlada skrbi, da se ne terorizuje. Vlada bode vedno vedela, kaj je njena dolžnost, in ne bode delala razlike mej državljanji raznih jezikov. (To so pač le lepe besede, kako da vlada razumeva narodno enakopravnost, kaže najbolje to, da za 2¹/₂ milijonov Slovakov ni nobene slovaške srednje šole. Op. vredn.)

Sredec, 5. avgusta. „Svobodno Slovo“ prinaša tri pisma bolgarskih emigrantov, v katerih pravijo, da Stančev v svojem pismu ni bil pooblaščen govoriti v imenu vseh bolgarskih emigrantov. Bolgarski emigrantje v Rusiji težko čakajo pomiloščenja in so prepričani, da sedanja vladarska rodbina popolnoma ustreza željam in interesom naroda. List sam pristavlja, da pisci omenjenih pisem tudi nimajo pravice govoriti v imenu vseh rusofilov, ali vsekako izražajo mnenje velikega dela bolgarskih domoljubov.

Mons, 5. avgusta. V pravdi proti morilecem in roparjem, ki so oropali in umorili zakonska Gube pri Naastu ter hišo zažgali, sta glavna zatoženca Delhoux in Dumenniger obsojena na smrt, Guevis v dvajset- in Lecroix v petnajstletno prisilno delo. Drugi zatoženci so obsojeni v krajšo ječo, jedna ženska je pa oproščena.

Umrli so:

3. avgusta. Doroteja Blumauer, tapetnikova hči, 6 let, Zvezdarske ulice 2, tabes meseraica.

4. avgusta. Jurij Bizjak, mestni ubog, 83 let, Karlovska cesta 7, jetika — Rozalija Schucha, poslovođkinja, 30 let, Kravja dolina 11.

V bolnišnici:

2. avgusta. Jurij Bajc, delavec, 58 let, cirrhosis hepatis. — Ana Pielich, prodajalka, 18 let, jetika.

4. Janez Rožanc, hlapec, 40 let, vnetje trebuščine.

Tujci.

3. avgusta.

Pri **Stonu**: Stampf iz Prage. — Matschek iz Št. Vida. — Neumann iz Maribora. — Blok iz Prage. — Kraus iz Trsta. — Leskovic iz Idrije. — Turkovits iz Budimpešte. — Toelle iz Wildenfels-a. — Nussdorfer iz Bruselja. — Reiszweitz iz Regensburg-a.

Pri **Matiču**: Burella, Žvokelj, dr. Truden iz Trsta. — Hüsenett, dr. Adol. Moser, Riedl, Skodler, Waller, Rubin, Spiegler z Dunaja. — Gorup, dr. Catti z Reke. — H. Ernst iz Maribora. — Rumer s Kranjske Gore. — Koliner iz Prage. — Hieng iz Rakeka. — Lapajne iz Idrije. — Mally iz Tržiča. — Simon iz Ljubna. — Habe iz Novega Mesta.

Pri **avstrijskem caru**: Simončič iz Vrbovega. — Weitzenbauer iz Celovca. — Schubert, Kohler, Regner iz Brunova. — Bascha iz Gorice. — Abram z Dunaja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Skušek iz Ribnice. — Bauereis, Riffler z Duneja. — Schneider iz Kočevske Reke. — Rosaun iz Segedina.

Pri **bavarskem dvoru**: Putre, Lakner iz Mozolja. — Fölohar, Meditz iz Koprivnika. — Schallgrad iz Trsta. — Dereani iz Beljaka.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celzijju			
7. u. zjut.		730.3	16.7	sl. svzh.	oblačno	
4. 2. u. pop.		733.6	16.0	sl. svzh.	"	12.5
9. u. zveč.		736.0	14.4	sl. svzh.	jasno	dež
7. u. zjut.		739.2	12.4	brezv.	megla	
5. 2. u. pop.		738.3	23.4	sl. svzh.	jasno	0.00
9. u. zveč.		739.4	16.7	"	"	

Srednja temperatura obeh dni 15.7° in 17.8°, oziroma 4.1° in 2.0° nad normalom.

Koverta s firmo

priporoča

Katoliška Tiskarna

po nizkej ceni.

Zahvala.

411 1

Za izraženo srčno sočutje in tolažbo v boleznih in smrti in za prijazno obilno vsestransko udeležbo ob pogrebu moje ljubljene edine hčerke

Pavle

izrekam v svojem imenu in v imenu svoje soproge vsem cenjenim prijateljem in znancem svojo najpričnejšo zahvalo.

V Idriji, dne 5. avgusta 1894.

Fr. Ks. Nagode,
obč. svetovalec in meščan.

Eksekutivne dražbe.

Mart. Belcijana iz Klopč posestvo dne 25. avg. (ponovitev) na Brdu.

Fr. Krašovca iz Smerij posestvo (ponovitev) dne 20. avg. v Ilir. Bistrici.

Mat. Jagra iz Ljubljane posestvo (6002 gld. 77 kr.) dne 3. sept. in 15. oktobra (ponovitev) v Ljubljani.

Fr. Sirknika iz Sp. Gameljnov (terjatev 50 gld.) zemljišče dne 15. sept. v Ljubljani.

Marije Kerne iz Suše (relicitacija) posestvo (790 gld.) dne 5. septembra v Ljubljani.

Matije Žnidaršiča iz Podcerkve zemljišče s prikljinami (2934 gld.) dne 12. sept. in 17. okt. v Ložu.

Amortizacija.

Na prošnjo M. Z. Kodička, trgovca z železnino v Pragi, umrtvijo se srečke ljubljanskega posojila št. 689, 59.858 in 69.007 po 20 gld., ker so se bajé izgubile.

Pod varstvom.

Fricc Ruard, zasebnik v Jesenicah, radi zapravljenosti, njega varuh je gosp. Josip Klinar, občinski predstojnik v Jesenicah.

Plemenite mizne rake

priznana prvo, najizvrstnejšo delikateso, mizno vrsto, razpošilja se z jamstvom, da pridejo živi v poštnih košarah, kamor so namenjeni. 100 lepih rakov za juho velja 3 gld., 60 velikanskih rakov z dvema tolstima debelima škarnicama 3 gld. 75 kr. 40 solo-rakov velja 5 gld., in 32 najboljših solo-rakov, izborne čudovite živali, 5 gld. 50 kr. 398 25—2

FREUDMANN & Co.

v Stanislavu št. 370 (Avstrija).

St. 100/pr.

410 3-1

Razpis.

V deželni blaznici na Studencu poleg Ljubljane izpraznjena je služba hišnega zdravnika

s katero je združena plača 800 gld., pravica do 6 v pokojnino nevestnih petletnic po 50 gld., prosto stanovanje, kurjava in svečava.

Prošnje za to službo naj se pošljejo

do 31. avgusta 1894. l.

podpisanemu deželnemu odboru, morajo pa biti podprte z dokazili o doktoratu vsega zdravilstva, o službovanju v kakem zavodu za umobolne ali obiskovanju kakega psihiatričnega tečaja, o starosti, o znanju slovenskega in nemškega jezika ter o vseh drugih merodajnih osebnih razmerah prosilčevih.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 2. avgusta 1894.

Dobro se izplačljivi papir za nalaganje.

6%no
bolgarsko
državno
hipotekarno
posojilo.

V zlatu obrestljivo in povračljivo.
Hipotekarno zagotovljeno s prvo hipoteko na železnici Rušuk-Varna in Kaspičan-Sofija-Kistendil in na pristanišča Burgas in Varno.

Se more podražiti, ker te obligacije 8 odstotkov pod zlatim pari-kurzom in je torej pričakovati da se jim poviša kurz, posebno ker veliko dohodkov donasajo.

Popolno davka in pristojbin je prosto

Donaša po sedanjem kurzu okolu 6%, odstotka.

Po dnevnem kurzu dobi se pri 58 40—28

menjarnišni delniški družbi „Mercur“, Dunaj, Wollzeile 10.

Dunajska borza.

Dne 5. avgusta.		Dne 4. avgusta.		Kreditne srečke, 100 gld.	
Skupni državni dolg v notah	98 gld. 50 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	149 gld. — kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	140 " — "
Skupni državni dolg v srebru	98 " 50 "	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	154 " 50 "	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 " — "
Avstrijska zlata renta 4%	122 " 30 "	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	197 " 75 "	Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 50 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	97 " 75 "	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	96 " 40 "	Salmove srečke, 40 gld.	68 " — "
Ogerska zlata renta 4%	121 " 55 "	Tisine srečke 4%, 100 gld.	143 " — "	St. Genois srečke, 40 gld.	70 " 50 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	96 " — "	Dunavske vrvavnne srečke 5%	127 " 20 "	Waldsteinove srečke, 20 gld.	48 " — "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1012 " — "	Dunavsko vrvavnno posojilo l. 1878	107 " 40 "	Ljubljanske srečke	24 " 50 "
Kreditne delnice, 160 gld.	864 " 25 "	Posojilo goriškega mesta	— " — "	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	163 " — "
London vista	124 " 60 "	4% kranjsko deželno posojilo	67 " 40 "	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3200 " — "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	61 " 02 1/2 "	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 " 70 "	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	480 " — "
20 mark	12 " 20 "	Priporitetne obveznice državne železnice	222 " 25 "	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	109 " 25 "
20 frankov (napoleonor)	9 " 90 1/2 "	" " južne železnice 3%	155 " 25 "	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	73 " — "
Italijanski bankovci	44 " 50 "	" " južne železnice 5%	128 " 50 "	Montanska družba avstr. plan.	82 " 30 "
C. kr. cekini	5 " 89 "	" " dolenskih železnice 4%	98 " 50 "	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	169 " 50 "
				Papirnih rubljev 100	133 " 25 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnišna delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnih.